

2^e Zondag door het Jaar B

**Rabbi, waar houdt Gij U op? –
Gaat mee om het te zien. (Joh 1,38.39)**

Van leven naar eucharistie

Onze technische en geïndustrialiseerde wereld lijkt al zijn energie te besteden om onmiddellijk tastbare resultaten te bekomen. In diezelfde wereld groeit echter iedere dag het aantal mensen die hun leven wijden aan onderzoek. Het werk van deze mensen lijkt geen belang te hebben en zonder onmiddellijke resultaten te blijven. Want met het grootste geduld verrichten zij hun taak zonder dat het grote publiek er brood in ziet. Zij zijn uiteraard meer op elkaar aangewezen omdat hun werk in groep eisen stelt van afhankelijkheid. Zij zijn er zich van bewust dat zij de werkelijkheid maar onder de knie krijgen door volgehouden verder zwoegen. Zij besteden misschien wel gans hun leven aan studie en onderzoek. Maar wat belang heeft dat voor hen? De echte vrucht van hun werk is het onderzoek zelf.

Eerste lezing

1 Samuël 3,3b-10.19

De lamp van God was nog niet gedoofd en Samuël lag te slapen in het heiligdom van de Heer waar de ark van God stond. Toen riep de Heer: "Samuël!" Samuël antwoordde: "Hier ben ik." Hij liep haastig naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Maar Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen; ga maar weer slapen." Toen riep de Heer opnieuw: "Samuël!" Samuël stond op, ging naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen." Samuël kende de Heer nog niet: een woord van de Heer was hem nog nooit geopenbaard. En weer riep de Heer Samuël; nu voor de derde maal. Samuël stond op, ging naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep. En hij zei tot Samuël: "Ga slapen en mocht Hij je roepen dan moet je zeggen: Spreek, Heer, uw dienaar luistert." Samuël ging dus weer op zijn gewone plaats slapen. Toen kwam de Heer bij hem staan en riep evenals de vorige malen: "Samuël, Samuël!" En Samuël antwoordde: "Spreek, uw dienaar luistert!" Samuël groeide op; de Heer was met hem en liet niet een van zijn woorden onvervuld.

Tweede lezing

I Korintiërs 6,13c-15a.17-20

Broeders en zusters, het lichaam is er niet voor de ontucht maar voor de Heer, en de Heer voor het lichaam. God heeft niet alleen de Heer opgewekt uit de dood, Hij zal ook ons doen opstaan door zijn kracht. Gij weet toch dat uw lichamen ledematen zijn van Christus? Maar wie zich met de Heer verenigt is met Hem één geest. Elke andere zonde die een mens bedrijft gaat buiten het lichaam om, maar de ontuchtige zondigt tegen zijn eigen lichaam. Gij weet het: uw lichaam is een tempel van de heilige Geest die in u woont, die gij van God hebt ontvangen. Gij zijt niet van uzelf. Gij zijt gekocht en de prijs is betaald. Eert dan God met uw lichaam.

Evangelie

Johannes 1,35-42

In die tijd stond Johannes daar, met twee van zijn leerlingen. Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: "Zie het Lam Gods." De twee leerlingen hoorden hem dat zeggen en gingen Jezus achterna. Jezus keerde zich om en toen Hij zag dat zij Hem volgden vroeg Hij hun: "Wat verlangt gij?" Ze zeiden tot Hem: "Rabbi – vertaald betekent dit: Meester – waar houdt Gij U op?" Hij zei hun: "Gaat mee om het te zien." Daarop gingen zij mee en zagen waar Hij zich ophield. Die dag bleven zij bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur. Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van die twee die het gezegde van Johannes hadden gehoord en Jezus achterna waren gegaan. De eerste die hij ontmoette was zijn broer Simon tot wie hij zei: "Wij hebben de Messias – dat vertaald betekent: de Gezalfde – gevonden," en hij bracht hem bij Jezus. Jezus zag hem aan en zeide: "Gij zijt Simon, de zoon van Johannes; gij zult Kefas genoemd worden, dat betekent: Rots."

Van eucharistie naar leven

Onze cultuur is gekenmerkt door een wedloop naar productiviteit. Onder invloed hiervan vragen zich al te veel gelovigen af waartoe het eigenlijk dient dat zij geloven. Hoe kunnen zij nog zeker zijn van hun heil, als de schat van geloofswaarheden die zij menen te bezitten, zozeer wordt aangetast door onze cultuur? Overtuigd als zij zijn genoeg te hebben, zoeken zij niets meer. In plaats van het geloof te bezitten zouden zij bezeten moeten zijn door het geloof en zijn dynamisme. Dan zouden zij wel blijven zoeken. Iemand die echt gelooft, is steeds op zoek naar de zin van zijn bestaan en van de geschiedenis. En deze zin draagt de naam: Jezus Christus.